

Convergència
i Unió

L'aplicació del programa presentat a la gent de Santa Eulàlia de Ronçana és, sens dubte, un dels grans objectius del nostre grup. Això és així perquè els 1068 vots que va obtenir la nostra candidatura ens ho exigeix i perquè l'equip de govern pactat amb el PSC enforteix aquest objectiu. Durant els propers anys ens cal reordenar d'una manera equilibrada i sostenible el poble i els barris que el formen. El volem endreçat, amb un potent corrent de generació econòmica i amb una especial atenció a la cultura i les festes: ens sembla que, tot plegat, ha de contribuir a fer més clara la identitat com a poble i el sentit de pertinença de la seva gent. Però també centrarem la nostra actuació en una política local que accentui l'atenció a les persones. A totes però, sobretot, a les que més ho necessiten i en les activitats que els potencien. Així, la formació, l'acostament dels serveis a la població i els suport a les entitats i associacions són elements de gran transcendència. I això és així perquè creiem en la necessitat de ser una comunitat socialment compromesa. Perquè tot plegat sigui possible volem un Ajuntament eficaç, que informi puntualment i extensament i que generi espais de participació. I és per això, pel mandat de la gent del poble, que pensem aprofundir en la manera en què aplicarem les principals punts del nostre programa. Entenem el repte que tenim com un servei a la comunitat i, per tant, farem tot el que sigui a les nostres mans perquè l'acció de l'equip de govern respongui al desig de qualitat de vida de tota la gent de Santa Eulàlia de Ronçana.

Durant el proper mandat els regidors de CiU portarem a terme el nostre compromís de treballar per Santa Eulàlia, encara que sigui des del discret lloc d'una oposició que ha estat exclosa de responsabilitats de govern. Conservem intacta la il·lusió i les ganes de servir; i intentarem convèncer els altres grups de la bondat de les nostres propostes per a millorar la convivència i la qualitat de vida dels ciutadans. Impulsarem la redacció d'un Pla Urbanístic que s'adapti a les necessitats de Santa Eulàlia i en contempli les futures; insistirem en intercomunicar adequadament els barris, facilitant la circulació de vehicles i els passos de vianants; seguirem de prop les actuacions per la gent gran i els joves, dos col·lectius d'especial interès per a nosaltres; fomentarem la integració dels nouvinguts i l'escolarització dels nens i nenes del poble; vetllarem perquè no s'endarrereixi més la construcció d'habitatges socials; impulsarem la millora d'instal·lacions esportives i la creació de noves; participarem activament en les festes i actes lúdics. El nostre dia a dia contemplarà un profund respecte per la natura i el medi ambient. Ja ens coneixeu, ens agrada parlar amb la gent i escoltar a tothom. Volem ser l'altaveu de les vostres propostes i inquietuds. Des de l'oposició excloent on ens han situat, farem una política activa de col·laboració en tot el que representi una millora per al ciutadà, però sabrem dir NO als temes que ens portin a aventures improvisades, riscos innecessaris o actuacions de cara a la galeria. No sabem ser quatre regidors creuats de braços.

Partit del
Socialistes

Partit
Popular

És evident que estem on volem estar. Estem al lloc on podem fer realitat els nostres projectes, on podem desenvolupar el contingut del nostre programa, on podem servir millor Santa Eulàlia. I ara què farem?

Som el partit de la gent i tots els nostres esforços s'encaminaran a ajudar a resoldre totes les mancances heretades que existeixen en el poble, però també en millorar la prevenció dels problemes que es vagin presentant durant els pròxims quatre anys. No estarem satisfets fins que no s'aconsegueixi per a Santa Eulàlia un increment del benestar social dels seus ciutadans i una millor qualitat de vida. En resum, un poble millor al qual tots plegats ens poguem sentir orgullosos de pertànyer. Per altra banda, els socialistes també volem aconseguir que els nostres conciutadans s'engresquin a participar en tots els moviments que signifiquin desenvolupar el futur de Santa Eulàlia. Des d'un desenvolupament i recolzament acurat de les Associacions de Veïns, estem segurs d'aconseguir la implicació dels nostres veïns en els actes i esdeveniments que componen la vida social del nostre poble. És imprescindible que les entitats culturals, esportives i de tot caire, no tan sols segueixin enriquint la vida social de Santa Eulàlia com fins ara, sinó que cal que se n'augmenti el nombre i el nivell. En aquest sentit, gaudiran del nostre suport, del nostre consell i del nostre esforç. Sabem que no serà una tasca fàcil, però ens esperona la il·lusió per aconseguir-ho. Santa Eulàlia es mereix això i molt més.

L'actuació dels grups municipals venen en part determinades pel nombre de representants dels que disposen, ja que aquesta es la base que els hi dona la possibilitat de gestió i actuació.

En el nostre grup creiem que la tasca de l'oposició no és la que literalment diu el nom, és a dir, oposar-se a tot de tort i de dret, sinó la de controlar que les actuacions de l'equip de govern vagin dirigides al bé comú del poble i als interessos generals dels seus veïns. Tot i que nosaltres estem relegats a aquesta situació d'oposició amb una representació mínima, i donat el cas que seguim amb el mateix entusiasme pel desenvolupament del nostre municipi que vàrem manifestar en la campanya electoral, tenim com a objectiu per aquesta legislatura tractar d'executar en la mesura del possible el nostre programa.

I amb aquesta finalitat és pel que pretenem fer un seguiment exhaustiu de les actuacions del Govern Local, aportant el nostre treball i opinió per recolzar totes aquelles gestions amb les que hi estem d'acord, i oposar-nos sinó es així, però mantenint sempre el diàleg i el consens la qual cosa considerem l'eina principal en qualsevol estat democràtic.

Amb la finalitat de donar accés a les nostres actuacions i de recollir les inquietuds o preocupacions que puguin tenir els veïns, restarem a la seva disposició a l'Ajuntament els dijous de quatre a cinc de la tarda.

L'eliminació i el tractament dels residus és una qüestió d'una gran complexitat, tant pel que fa al servei de recollida com pel destí dels residus generats. A més, suposa una despesa molt important en el pressupost municipal, en part repercutida en la taxa d'escombraries que paguem tots els veïns del poble. Cal valorar positivament el nivell de recollida selectiva del nostre poble en relació al percentatge dels altres pobles de la comarca; malgrat tot caldria incrementar molt aquesta recollida selectiva per aconseguir valoritzar els residus seleccionats (paper i cartró, vidre, envasos), i a la vegada reduir les tones de deixalles que portem a l'abocador de Vacarisses. També hi ha una bona utilització del servei de la deixalleria per part de la gent de Santa Eulàlia. Tots els esforços que fem per portar més materials a la deixalleria milloren la nostra recollida de residus.

En breu hem de posar en marxa la separació de la part orgànica de les deixalles. Estem estudiant les diferents possibilitats existents, així com valorant l'experiència d'altres municipis, per adaptar a les necessitats i característiques del nostre poble la fórmula més encertada.

Per poder aconseguir millorar tot el servei d'eliminació i tractament de residus cal l'esforç i l'aportació de tots. Si tot hom hi posa una mica de la seva part podrem reduir els increments de cost que any rera any es van produint en aquest servei, tot reduint la problemàtica mediambiental i afavorint la recuperació i re-utilització dels residus que produïm.

En el Ple extraordinari celebrat en sessió d'urgència el passat 10 de novembre es van aprovar les ordenances fiscals per a l'any vinent. Entre les que van donar més joc a discussió va ser la referent al servei d'escombraries.

Sense els nostres vots, es va aprovar una pujada del 7'5%, en un poble com el nostre en què per part d'instàncies superiors es reconeix que la gent de Santa Eulàlia fa be els deures, que és un dels pobles de la comarca on més es practica la recollida selectiva de deixalles. Així, doncs, ja tenim el premi: un 7'5% d'augment de la taxa corresponent. Per part de l'equip de govern ho justifiquen per l'elevat cost del servei, i encara sembla que els hem d'estar agraïts doncs manifesten que per arribar al seu autofinançament caldria pujar la taxa en un 71%. Ja ho tenim clar, a pagar i contents.

A tots els municipis, siguin grans o petits, el servei de recollida d'escombraries és deficitari, i Santa Eulàlia no és pas una excepció. Al menys confiem en que s'hagin recollit els nostres suggeriments durant el Ple, i l'augment de l'import de la taxa vagi acompanyat d'un increment en la qualitat del servei, efectuant més sovint la neteja dels contenidors, redistribuint la seva ubicació per tal de facilitar-ne l'ús a tothom, etc., en definitiva, exigir del concessionari un compliment més rigorós del contracte. Potser així ens sabrà menys greu gratar-nos la butxaca.

Cada dia generem més deixalles, cosa que contribueix a fer que els residus es converteixin en un gran problema. Però algunes solucions es troben en les nostres mans. Des del moment de la compra fins que llencem les escombraries, podem posar en pràctica senzilles mesures que redueixin notablement el volum dels nostres residus.

Cada ciutadà genera per terme mig 1 kg. d'escombraries al dia (365 kg. per persona i any). El 60% del volum i el 33% del pes de la bossa d'escombraries el constitueixen els envasos i els embolcalls, majoritàriament d'un sol ús i normalment fabricats a partir de matèries primeres no renovables o que, tot i sent renovables, s'estan explotant a un ritme superior al de la seva regeneració, amb tot el que això representa. Tota aquesta deixalla és portada als abocadors, però ocupa molt de terreny i contamina els sòls i les aigües. A més, el cost del servei s'incrementa d'una forma desmesurada.

Per minimitzar aquests efectes, es tracta, en definitiva, que posem en pràctica la consigna de les tres erres, és a dir, reduir, reutilitzar i reciclar. És en aquest context en el qual les iniciatives com la recentment implantada per l'AAVV de Can Font adquireixen el seu veritable valor. El mercat d'intercanvi és una solució imaginativa per trobar una utilitat a tot allò que no utilitzem però que pot servir a altres persones i a la vegada contribuir a reduir la despesa del servei.

La taxa d'escombraries és una partida significativament deficitària per l'Ajuntament.

Com s'ha de resoldre aquest dèficit?, Hi ha opinions de tot tipus. Hi ha qui opina que aquest diferencial s'ha de cobrir amb els ingressos d'altres impostos però també hi ha qui opina que és un servei que es dona i s'ha de repercutir la seva totalitat encara que sigui car. Si s'apliqués la segona opció voldria dir que els 91'03 euros que paga actualment un habitatge, en el 2004 en lloc de pagar els 97'86 euros aprovats en el darrer ple n'hauríem de pagar de l'ordre dels 156, la qual cosa entenem que seria exagerada. Nosaltres ens quedem amb la primera opinió però volem anar una mica més enllà.

Per aquest exercici el cost d'abocador que paga l'Ajuntament passarà dels 24 euros per tona a 40, és a dir, un increment d'aproximadament un 67%. La nostra pregunta és ¿si l'índex de referència es l'IPC que actualment està de l'ordre del 3'7 com és possible que l'administració permeti un increment tan desmesurat i exagerat?. Nosaltres considerem que hauríem de demanar a les Associació de Municipis i als Consells Comarcals que instin a tots els ajuntaments a presentar una moció conjunta per tal de reduir aquesta pressió abusiva. La tasca d'un Ajuntament no tan sols és administrar, també ha de defensar els interessos del veïns i tractar de reduir la pressió fiscal, una de les millors actuacions que es poden fer.

El pressupost (el primer) aprovat per l'actual Ajuntament te com a finalitat iniciar el que hem anomenat "procés de millora i reordenació equilibrada i sostenible del nostre poble" que varem presentar al seu dia i que va merèixer la vostra confiança. Aquest objectiu ens obliga a ser ambiciosos i aprovar uns imports importants en inversions i serveis que es justifiquen en la necessitat de dotar-nos d'unes infraestructures, equipaments, nous serveis, atenció als barris i necessitats relacionades amb la via pública que, per nosaltres, no es poden demorar més. És evident que si volem ser actius en la realització d'aquests compromisos també hem d'ampliar els recursos humans destinats al seguiment i control d'aquestes actuacions. Quant als ingressos, s'intenta combinar una recaptació eficient i un finançament assumible i una gran exigència en la consecució de la subvenció externa. Tot això, però, per nosaltres no te cap sentit si no es fa pensant en les persones i en les seves necessitats, especialment en les més necessitades. És per això que també es destinen més recursos a Acció Social, Joventut, Educació, Cultura, Promoció econòmica i tercer món. Finalment, cal indicar que perquè aquest pressupost tingui una execució correcta cal fer bé les accions a la primera, tant en les inversions, que s'hauran de realitzar en terminis, qualitat i rigor pressupostari, com pel que fa a totes les despeses corrents, especialment en l'assegurament dels objectius de reducció de determinades partides i també, és clar, en el control dels ingressos.

El nou equip de govern municipal va aprovar en el Ple del passat 29 de desembre del 2003 el seu primer pressupost municipal. Republicans, socialistes i també el PP van apostar per un pressupost que des de la nostra perspectiva, ens durà inevitablement al dèficit a finals d'any. Les partides del passiu estan infravalorades, mentre que les de l'actiu sobrepassen perillósament les previsions més favorables.

Hi ha punts en que hi estem radicalment en contra, com la reducció d'un 50% del fons social dels treballadors, d'un 42% de la partida de previsió de riscos laborals, d'un 50% el foment de l'ocupació, també la partida pel manteniment del local de la Policia es redueix en un 50% respecte el pressupost de l'any passat. D'altres no augmenten gens, ni tan sols l'IPC, com les subvencions a entitats locals culturals, subvencions per activitats juvenils, despeses per la formació de personal... i com a contrapunt, consolida definitivament l'augment global de la retribució als regidors en un 40%.

No hi estem d'acord, no hi podem estar, ens fa sentir malament. Tampoc acceptem que no es vulguin fer auditories comptables en benefici de la transparència. Quan governava CiU tots els grups de l'oposició les demanava. Ara que poden, el PP, el PSC i Ind-ERC s'han posat d'acord per no fer-la en el 2003 aprovant el pressupost, i no preveure-la tampoc en el del 2004. Lamentable i difícil d'entendre.

Partit del
Socialistes

Partit
Popular

El Pressupost és la previsió anual d'Ingressos i de Despeses que fa l'Ajuntament. Aquesta previsió no s'elabora de forma arbitrària sinó que, contràriament, implica una gran responsabilitat a l'hora de jugar amb l'aleatorietat de determinats Ingressos que, en situacions normals, haurien de produir-se, però arribada la fi de l'exercici econòmic poden no haver-se materialitzat per causes alienes al propi Ajuntament.

El pressupost municipal pel 2004 ha augmentat considerablement (86%) ja que conté increments significatius en benestar social (76%), manteniment de vies públiques (28%), enllumenat (40%), parcs (46%), joventut (61%) i cultura (45%), entre altres partides.

Aquest repartiment és l'expressió d'una ordenada gestió i la conseqüència lògica d'un sentir plural i progressista que vol enriquir la qualitat de vida dels nostres ciutadans, tot i ser conscients que seguim tenint una gran mancança de recursos per poder atendre totes les demandes rebudes per la gent que estima Santa Eulàlia i vol que d'una vegada el poble estigui en condicions.

El pressupost es una de les eines de treball bàsiques pels ajuntaments, ja que es la planificació de tots i cada un dels ingressos, despeses, actuacions e inversions a realitzar durant tot l'any, i la precisió en la seva execució mostra la capacitat de gestió.

Per aquest motiu a tots els governs els hi agrada aprovar-lo per consens i majoria, i a les oposicions els hi agrada trobar arguments sòlids per no aprovar-los, ja que serveix d'argument polític per i justificar o emfatitzar els errors del govern.

Pel que fa al pressupost Sta. Eulàlia 2004, hem de dir hi han partides amb les que no estem d'acord, com es per exemple l'elevat sou d'un sol regidor com ja s'ha parlat repetidament i l'exercici endeutament que poc li falta per duplicar-se; Per una altre banda també hem de dir que s'han fet varies reunions per debatre-els, i havent estat acceptades les esmenes i propostes que el nostre grup va demanar, entre les que es troba una partida per l'arranjament de la zona verda de la Fabrica, i un altre per la supressió de les barreres arquitectòniques a les zones públiques i a les mes concorregudes del municipi, varem considerar oportú donar al nou equip de Govern un vot de confiança amb el nostre vot favorable a aquest primer pressupost del nou govern, amb el desig i esperança que es compleixin les actuacions programades.

L'any 1979 se celebraven les primeres eleccions municipals després de la recuperació de la democràcia. A les primeres legislatures coincidí la il·lusió per una participació efectiva en la política municipal i la necessitat d'afrontar mancances de tot ordre acumulades durant anys. Amb el temps, les inèrcies de l'administració i de la pròpia política no sempre han fet reeixir aquelles expectatives inicials.

L'any 1979 Santa Eulàlia tenia poc més de dos mil habitants. Ara en falten pocs per arribar als sis mil, i amb una previsió de creixement força significativa.

El Pressupost per a l'any 1979 va ser 29 milions de pessetes i el d'enguany, ja en euros, és de l'equivalent a 1.223 milions de pessetes. Amb aquestes xifres davant, resulta evident que el principal repte que s'han trobat els successius consistoris que han governat el municipi ha estat el de gestionar aquest creixement tan espectacular, fins a tal punt que encara ara s'estan resolent dèficits generats pel caos urbanístic de la dictadura.

També els serveis als ciutadans s'han hagut d'anar adaptant a la creixent demanda experimentada. Durant aquest període gairebé una cinquantena de persones, integrants de diverses candidatures de naturalesa ben diferent han passat per l'Ajuntament, i no sempre les relacions entre govern i oposició han estat fàcils. S'han pres decisions conflictives però volem creure que sempre pensant que eren les millors per al poble.

El passat 19 d'abril es commemoraven els 25 anys dels primers ajuntaments democràtics del post-franquisme. D'aleshores ençà la tasca que s'ha dut a terme des dels ajuntaments ha anat creixent de manera espectacular. A Catalunya la consciència municipalista està molt arrelada, i tant des de les dues entitats d'associacionisme municipalista, l'ACM i la FMC, com des de la presidència de la Diputació, primer amb José Montilla i ara amb Celestino Corbacho, exalcaldes de Cornellà i de l'Hospitalet respectivament, s'ha anat impulsant aquest sentiment. Ni la manca de recursos, mal endèmic dels ajuntaments, ha estat motiu perquè aquests oblidin la seva responsabilitat de prestació de serveis als ciutadans.

Ara que sembla possible un nou Estatut per Catalunya, els polítics tenen el deure de redactar-lo respectant aquest sentiment municipalista tan nostre. A l'Estatut del 1979 el que primava era la recuperació de les institucions i dotar-les de contingut. Ara hem de donar un pas més i aconseguir que l'administració municipal, tan propera al ciutadà, tingui en l'Estatut el reconeixement que es mereix i que necessita. Per això cal que el Parlament de Catalunya sigui l'únic poder legislatiu pel que fa al finançament local i ha de tenir capacitat única en l'organització funcional i competencial dels municipis, alhora que es reconeixin les seves singularitats administratives i territorials.

Partit del
Socialistes

Partit
Popular

Volem en primer lloc fer un reconeixement públic d'agraïment per la seva dedicació i pel seu esperit cívic i democràtic a aquells Regidors i Regidores que, precàriament, de forma desinteressada però amb gran imaginació i il·lusió van posar en marxa unes Institucions, els Ajuntaments, que han resultat transcendents per garantir la solidesa, en les seves primeres passes, de la nostra Constitució. D'aquella gestió de les primeres Corporacions democràtiques ha quedat una marca inesborrable, una empremta de proximitat, de modernització, d'impuls dels valors cívics de participació ciutadana, de sinèrgia amb aquells representants del moviment veïnal, d'afany en la qualitat dels serveis públics i d'una concepció dels drets i de les polítiques socials, que sens dubte han orientat l'evolució dels Ajuntaments fins a l'actual configuració que coneixem en els nostres dies.

És evident que els poders locals, amb l'esforç de tots, han cobert el període més fructífer de la seva història, però cal adaptar la realitat normativa municipal al marc assentat de l'Estat de les Autonomies. És l'hora de produir l'encaix de les ciutats i dels pobles, desenvolupant i definint els nous horitzons de Govern Local. Calen reformes ambicioses, més competències per als Ajuntaments i més recursos per prestar millors serveis, la qual cosa també significa un nou model de Finançament Local.

Tot just acabem de celebrar el 25è aniversari dels ajuntaments democràtics. Aquesta celebració es fa amb joia i alegria pel canvi tan important que va suposar la transformació d'un règim dictatorial a un democràtic en el que tots tenim el dret d'escollir els nostres governants i, com a conseqüència, decidir quines actuacions volem pel nostre municipi i país a través dels nostres escollits. Fa 25 anys hi havia una part del país amb opinions en contra del sistema. Amb el pas del temps i l'evolució de la informació i la cultura, la majoria considera erroni aquell sistema. Ara els ajuntaments, exceptuant la duració dels seus governants que decideix el poble, segueixen tenint la darrera paraula davant els veïns, i segueixen actuant, en moltes ocasions, contra l'opinió i voluntat del poble, tenint molt més poder que el que tenien fa 25 anys. Quan Espanya va guanyar a Eurovisió amb el famós La, la, la, tot, el país n'estava orgullós. Avui, veient aquelles imatges, gairebé sentim vergonya aliena. No és, ni més ni menys, que la nostra evolució amb el pas del temps. Comparativament ara estem majoritàriament contents amb l'actual sistema. El considerem immillorable ja que, evidentment, de tots els coneguts, és el menys dolent. També hi ha, però, una part del veïnat descontent de com funcionen les coses, i les persones, la informació, el temps i el sistema segueixen evolucionant. Aleshores: què opinarem al 50è aniversari quan, igual que avui, veiem i jutgem els nostres actes en 25 anys més tard?

Convergència
i Unió

Partit del
Socialistes

Per IND-ERC, el primer objectiu de la pràctica esportiva és que ha de servir com mitjà de relació, no només entre les persones que practiquen un determinat esport, sinó entre pares i família en general, cosa que facilita en gran mesura la integració i la cohesió social.

Evidentment també, el que comporta qualsevol esport com és el fet de facilitar el lleure i la millora de la salut. Per tant, l'Ajuntament ha de facilitar que les instal·lacions esportives reuneixin les condicions idònies, per això ja s'han fet actuacions tant a les piscines de Pinedes i al pavelló, així com al camp de futbol, entre d'altres.

Concretant una mica més, creiem que la gestió esportiva ha de seguir un seguit de criteris de referència com poden ser, entre d'altres, tendir a crear una zona esportiva prop del pavelló i l'IES, no dirigir mai cap entitat esportiva, però si donar-los tot el recolzament i suport que la disponibilitat permeti, potenciar l'esport que pugui practicar una franja més àmplia d'edat, sobretot infants i joves, potenciar especialment l'esport femení i finalment coordinar les diferents entitats esportives per optimitzar els serveis d'aquesta àrea conjuntament, així com complementar esforços.

A pocs pobles es pot trobar l'entusiasme que té Santa Eulàlia per l'esport, per això no és d'estranyar que de tant en tant apareguin figures que destaquen pel damunt de l'àmbit comarcal. Això té molt mèrit, tractant-se sobretot en molts casos d'esports dels anomenats minoritaris, que no mouen grans quantitats de gent, com el patinatge per exemple. Malhauradament però, pensem que al nostre poble no es fa encara el que cal en aquesta matèria, malgrat que la regidoria d'esports va veure increments considerablement els seus recursos econòmics en el pressupost municipal d'enguany en perjudici d'altres partides, que amb els nostres vots en contra, es van reduir, com la del Fons Social dels Treballadors, la de Previsió de Riscos Laborals o la del Manteniment del local de la Policia, entre d'altres.

Quan es farà una política esportiva global, valenta i eficaç, que miri el futur més enllà de posar pedaçons als problemes puntuals? Santa Eulàlia necessita invertir en esport perquè això significa tant com invertir en els nostres joves. Però cal fer-ho amb la vista posada en l'horitzó, i això vol dir anar concentrant les activitats esportives prop de l'Institut. Camp de futbol, piscina coberta, pistes polivalents... Acostar l'esport als joves, fer-ho atractiu, potenciar les activitats esportives, també, naturalment, el futbol femení, el gran oblidat de l'administració local.

Per nosaltres la política esportiva municipal ha de ser aconseguir un equilibri entre un patronat i un consell esportiu, amb la participació de totes les entitats de Sta. Eulàlia, on es recullin totes les iniciatives esportives del municipi. Aquest nou ens haurà de coordinar tots els esforços que actualment estan fent les entitats esportives del poble amb una participació més activa de l'Ajuntament, dotant-lo dels recursos necessaris per aconseguir un marc on tothom es trobi a gust i tingui com principal objectiu fomentar l'esport de base al municipi. La propera incorporació d'un tècnic esportiu ens ha de dur a organitzar i dinamitzar totes les instal·lacions esportives i així aprofitar al màxim tots els recursos de que disposem. Malauradament durant les legislatures anteriors no s'havien destinat recursos suficients per fer un manteniment adequat de les instal·lacions i ens a tocat a nosaltres fer un esforç per anar-les millorant dia a dia, sense deixar de banda i amb perspectiva de futur el nostre compromís de endegar un pla per implantar-ne de noves mes adequades per encabir les diferents iniciatives esportives que poguessin sorgir. Volem implicar als santaeulaliencs des de els més joves fins als més veterans, per treure'n de tots ells les seves inquietuds esportives tot oferint-los un ventall ampli i divers d'esports que els mourà a practicar el que realment més els agradi. Amb tot, l'Ajuntament a de potenciar i recolzar qualsevol iniciativa que tingui per objectiu la pràctica de l'esport al nostre poble.

NOU SERVEI DE TRANSPORT MUNICIPAL A PARTIR DEL 4 D'OCTUBRE

UTILITZA'L!

Convergència
i Unió

Partit del
Socialistes

No al 4rt Cinturó. Aquesta ha estat, des de sempre, la posició d'Indep-ERC. I continua sent-ho ara, quan el futur del projecte està en un moment decisiu. Des d'Indep-ERC som conscients dels problemes de mobilitat que hi ha als nostres pobles, al Vallès i a la Regió Metropolitana de Barcelona i de la necessitat de trobar-hi solució. Creiem legítim i necessari demanar millores. Però qualsevol pas que es faci s'ha de fer de forma responsable. En aquest sentit, l'impacte social i ambiental del 4rt Cinturó seria molt negatiu: contaminació, soroll, accidents (hi podrien circular uns 40.000 vehicles diaris, dels quals una gran part serien grans camions), la desaparició d'uns espais que tenen un valor natural, la destrucció del nostre paisatge, etc. En definitiva, el trencament de l'estructura social i natural dels nostres pobles.

Cal, doncs, plantejar alternatives -coherents, viables i respectuoses amb el territori i la seva gent-. Tenim més xarxa viària de gran capacitat que a altres regions d'Europa, però per poder arribar al seu nivell ens cal un bon sistema de transport públic i millorar la xarxa de ferrocarril i de les carreteres existents que vertebraven les nostres comarques i els nostres pobles. Això es podria resoldre amb una bona política territorial i urbanística, millorant les grans vies de comunicació existent (com s'està fent a l'AP-7), adequant la xarxa comarcal, facilitant els enllaços de la xarxa local i comarcal amb les vies existents... i sense el 4rt Cinturó.

La nostra estimada Vall del Tenes, i per tant, també Santa Eulàlia, te plantejats i no resolts uns gravíssims problemes de comunicació vial. La carretera, que ara suporta tant trànsit industrial, hauria de convertir-se en una Rambla o en un Passeig preferent de vianants, però per això faria falta construir l'anomenat Eix del Tenes, una via de circumval·lació paral·lela al riu que descongestionés la carretera i facilités l'accés dels vehicles a les grans vies d'integre comunicació comarcals.

La ubicació de les zones industrials de Bigues i de Santa Eulàlia complica encara més la circulació, tenint en compte la dificultat del trànsit de camions per l'Ametlla. És per això que ja des de l'anterior legislatura, els grups de CiU de Bigues, l'Ametlla i Santa Eulàlia volem unir directament la rotonda de Bigues amb la C-17.

El desenvolupament econòmic de la Vall del Tenes precisa vies de comunicació i enllaç amb altres territoris, per això pensem que el debat sobre el Quart Cinturó no s'ha de plantejar en termes de SI o NO, sinó en COM s'hauria de construir. Una opció que sembla tècnicament possible i que cada cop guanya més simpaties, és la de soterrar-lo en gran part al seu pas per Santa Eulàlia.

La nostre posició es ben coneguda: NO AL QUART CINTURÓ tal com està previst. Ara bé, amb aquesta declaració no ni ha prou, ens hem de posar a treballar per aconseguir endegar un debat on es busquin les millors solucions per donar resposta a les necessitats del municipi. S'han d'aplicar mesures abans de trobar-nos dins d'un caos circulatori, amb la conseqüent pèrdua de qualitat de vida i de seguretat ciutadana. Sabem que els municipis veïns tenen l'objectiu d'aconseguir que la majoria de trànsit rodat no circuli per les zones urbanes, per tant les seves estratègies estan encaminades a posar entrebanca a la circulació i aconseguir que es desviï per altres indrets, si això passa, difícilment podrem absorbir el trànsit esdevingut de Bigues i Riells i l'Ametlla, amb els dos polígons industrials existents. I per això ens hem de moure, endegar el debat i els estudis adients per resoldre la mobilitat al municipi, amb els criteris sostenibles i ambientals adients. Cal fomentar la participació ciutadana en el debat, doncs el que es faci s'encaminarà cap la definició de quin poble volem. Un petit detall: Nosaltres pensem que l'actual carretera tard o d'hora serà zona urbana. Us imagineu, un passeig amb amples voreres, comerços i espais públics, amb els ciutadans gaudint i fent un exercici de convivència. Fent poble. Es engrescador oi?. Penseu-hi.

US DESITJEM BON NADAL
I MILLOR 2005.

***Tots els membres del consistori
us desitjem que passeu unes bones festes
i un felix any 2005***

Convergència
i Unió

Partit del
Socialistes

Després d'un hivern sec, com el que acabem de passar, ens és més fàcil d'entendre que, en el nostre país, l'aigua és un bé escàs. Quan passem uns mesos amb menys pluja de l'habitual, baixen els nivells d'aigua en els aqüífers i en els embassaments i, tots plegats, comencem a patir per la falta d'aigua. En el nostre poble, molts estius, amb l'increment de consums i amb les dificultats normals per l'època de l'any, hi ha hagut dificultats de subministrament. Actualment s'estan realitzant les obres per tenir aigua provinent del Ter-Llobregat.

L'arribada d'aigua del Ter-Llobregat ha de permetre garantir i millorar el subministrament i això ha de servir per prendre més consciència de l'important que és tenir aigua corrent i aigua potable alhora que ens ha d'ajudar a fer-ne un ús més racional. Cal que tots prenguem consciència de que l'aigua és un bé molt necessari i escàs. Cal impulsar mesures per afavorir l'estalvi i per reduir el consum.

Aquests dies s'estan aplicant algunes modificacions del canon de l'aigua. Aquestes modificacions es fan per fomentar l'ús més eficient i un repartiment més equitatiu dels costos de l'aigua, fent que els consums bàsics tinguin un preu més assequible, mentre es grava els consums més elevats.

Per tant, cal l'esforç de tots per aconseguir l'ús racional de l'aigua: les administracions implantant mesures de millora de l'eficiència del subministrament i de foment de l'estalvi, i tota la ciutadania prenent consciència i reduint-ne el consum.

El Govern de la Generalitat ha trencat unilateralment i de manera escandalosa el pacte de l'aigua que havia signat amb la Federació d'Associacions i Veïns de Catalunya, on s'havia compromès a no augmentar el cànon de l'aigua més enllà del que ho fes la inflació. Així doncs, una família de tres membres que consumeixi 12 m³ de més, haurà de pagar un 27% més del que pagava l'1 de gener del 2004, mentre que la indústria haurà de suportar una càrrega fiscal del tot desproporcionada, doncs una empresa química per exemple, suposant consums fixos, en el 2005 se li augmentarà el cànon de l'aigua en un 97%; en el 2006 un 210%; en el 2007 un 323%, i en el 2008 un 436%.

És així com aquest Govern de la Generalitat duu a la pràctica els seus compromisos? És així com vol contribuir a la competitivitat de les nostres empreses? Més aviat sembla tot el contrari. D'aquesta manera, la Generalitat pretén disminuir la seva aportació a l'Agència Catalana de l'Aigua augmentant la contribució econòmica dels ciutadans.

Un cop més, les càrregues econòmiques les ha de suportar el ciutadà. Es posa clarament en evidència que el Govern tripartit, a més de ser portada dels diaris dia sí dia també per les seves picabaralles i contradiccions internes, utilitza el cànon de l'aigua únicament amb afany recaptatori, desnaturalitzant així la finalitat del tribut que, no ho oblidem, és de naturalesa medioambiental.

Quina meravella de la tècnica i de l'enginyeria, l'aigua, un element tant important per tots nosaltres, i com si res, estem acostumats a obtenir-la, amb el sol esforç d'obrir l'aixeta. Malauradament, estem obligats a fer un canvi de mentalitat, tenim d'aplicar-nos amb el que diem nova cultura de l'aigua. La finalitat és aconseguir un consum responsable i sostenible, perquè nosaltres i les properes generacions segueixen gaudint d'aquest element bàsic per viure. Consum responsable de l'aigua vol dir estalvi continuat d'aquest element indispensable, aplicant totes les solucions tècniques al nostre abast que donin com resultat consumir estrictament l'adequat per cobrir les nostres necessitats quotidianes. Els especialistes ens aconsellaran quin tipus d'actuació hem de fer a les instal·lacions dels nostres habitatges, per aprofitar al màxim el consum i tanmateix corregir totes les fuites incontrolades. La situació és alarmant i des de l'administració s'han de fer actuacions i prendre decisions de tota mena per reconduir la situació, aplicant les mesures necessàries per aconseguir un consum més responsable. Ben aviat, es plantejaran les noves tarifes, aquesta vegada orientades a que es pagui per la quantitat consumida, amb un primer bloc, estrictament domèstic a un preu raonable i social, i seguidament un segon i un tercer bloc per altres usos, aquest últim de nova creació, amb un increment més elevat, amb l'objectiu que tothom apliqui la nova cultura de l'aigua rebaixant el consum, per preservar el que és més important, el consum domèstic.

Estem renovant la web de l'Ajuntament.

Visiteu-la!

www.santaeulaliaron.diba.es

Segons el Ministeri d'Hisenda, l'any 2001, de tots els impostos que paguem, el 13,1% són administrats pels ajuntaments, que recapten un 9% directament i un 4,1% transferit per la resta d'administracions. Els ajuntaments recapten i gestionen pocs recursos del total. I més a més la llei els obliga a la prestació d'una àmplia sèrie de serveis, des de la recollida d'escombraries al manteniment de carrers i enllumenats. I no oblidem que són l'administració més propera al ciutadà i que en nombroses ocasions han de suplir mancances en els serveis proveïts per altres administracions. Situació que provoca dèficit i deute a la majoria de municipis.

El nostre model passa perquè la Generalitat gestioni totes les transferències i tingui plena i única competència econòmica i legislativa sobre les hisendes locals. Creiem que s'hauria d'augmentar la participació directa dels municipis en els tributs estatals, modificar la contribució urbana -eliminant entre altres l'exempció del 95% a les autopistes-, cedir el 10% de l'impost d'hidrocarburs, reduir del 16 al 7% el pagament de l'IVA en les inversions de l'ajuntament, i augmentar l'autonomia municipal en desgravacions i exempcions dels tributs municipals. En fi, que el finançament local ha de ser equitatiu i equilibrat als serveis obligats a prestar i en relació al nombre d'habitants del municipi. Ha de respondre a criteris d'autonomia financera i equitat entre tots els ciutadans.

L'Ajuntament és l'administració més propera al ciutadà i la que sovint ha de resoldre els problemes més immediats de la població. En canvi, els recursos de que disposa són insuficients a la majoria de municipis. Lluny està aquell projecte de que els impostos recaptats per l'Estat haviem de repartir-se en un 50% pel propi Estat, un 25% per les comunitats autònomes i l'altre 25% pels ajuntaments.

Actualment els ajuntaments només reben de les arques estatals aproximadament un 12%, i en moltes ocasions ha de prestar serveis d'unes competències que no li corresponen, i de les que, evidentment, no hi ha pressupost. L'ideal seria poder arribar a disposar del 25% que es preveia, i a més, que s'establís una dotació pressupostària per cobrir els costos de tots aquells serveis que presta l'administració local sense tenir-hi la competència. No es tracta de dotar-se d'un sistema centralista com a França, on els ens locals reben de París tot el que necessiten. Això crearia una subordinació econòmica vers l'Estat que tampoc és bona. Es tracta, simplement, d'aplicar el sentit comú (que no és pas el menys comú dels sentits), i permetre que aquelles administracions que estan tan a prop de la gent, que viuen dia a dia els seus problemes més elementals, puguin actuar al lloc i en el moment oportú, amb els mitjans necessaris, pel benestar general.

Partit del
Socialistes

Partit
Popular

Els Ajuntaments pateixen una insuficiència financera crònica agreujada per la pressió de les noves demandes ciutadanes i per les polítiques neoliberals desenvolupades durant 8 anys pel govern del PP a Espanya i per 23 anys del govern de CiU a Catalunya, d'esquena als ajuntaments de tot l'estat. Els socialistes hem reclamat, en el passat, una redistribució de la despesa pública entre els diferents nivells d'administració de 40% (Estat), 30% (Generalitat) i 30% (Ajuntaments).

Durant les darreres dues dècades el percentatge de la participació dels Ajuntaments en el conjunt de la despesa pública s'ha mantingut pràcticament congelada, en el 13%. Aquesta xifra ens dona idea del camí que encara s'ha de recórrer per tal de millorar el finançament i la prestació de serveis a nivell local. Pensem que un increment decidit i sostingut d'aquest percentatge situarà als ajuntaments en condicions d'afrontar els reptes de futur.

Els ajuntaments han de disposar de recursos per finançar la despesa dels serveis que no els atribueixin les lleis i que responguin a necessitats socials consolidades i no ateses per altres administracions, així com tenir la garantia de que qualsevol nova atribució de competències estarà sempre acompanyada de l'assignació de recursos necessaris per fer front a les despeses.

El finançament, un dels principals problemes que envolta la nostra societat actual basada en el consum és també un dels grans reptes dels Ajuntaments. La financiació per concepte dels impostos com són l'IBI, vehicles, escombraries etc, es un sistema habitual i molts Ajuntaments es limiten a pujar-los en mida que necessiten diners sense prendre's la molèstia de pensar com incrementar la recaptació sense perjudicar als veïns. Però existeixen algunes vies de financiació com és l'impost per construcció, que no afecten al veí i que com a contrapartida en el temps repercuteixen reduint indirectament la pressió fiscal. Els impostos que paguen les empreses per construir suposa un increment molt substancial per les arques municipals, i si es planifica un creixement ordenat del municipi, a llarg termini redueix el cost de manteniment de les infraestructures. Com exemple podem posar que un quilòmetre de canonada d'aigua a Sta. Eulàlia en algunes zones subministra entre 15 o 20 habitatges sense tenir en compte la llargada que es necessita per arribar a la zona urbana, i pel contrari, en municipis més concentrats i ordenats pot arribar a subministrar 200 o 300. Per altra banda les indústries són una font d'ingressos important, i tot i que alguns manifesten no estar conformes amb la compensació que l'Estat ha fet per la supressió de l'IAE no podem oblidar que aquesta supressió no afecta a les indústries que facturen més del mil.lió d'euros anual, i els municipis amb nuclis industrials acostumen a tenir una economia molt més sanejada que els municipis sense indústries, la qual cosa mostra un argument més per la seva necessitat

Convergència
i Unió

Partit del
Socialistes

Una llarga i en alguns moments prolífica discussió ha dut, finalment, a l'aprovació del nou Estatut al Parlament de Catalunya, de la qual cosa ens en felicitem. I ens en felicitem especialment pel fet que ERC havia estat durant molt temps subratllant la necessitat de superar el marc estatutari anterior. Centrar la reflexió política en la redacció d'un nou estatut i resoldre aquesta inquietud tan positivament amb un nou marc estatutari votat afirmativament per 120 dels 135 parlamentaris i que, a més, dota a les institucions catalanes de potestat sobre elements crucials en el nostre desenvolupament com a país referma, encara més, l'èxit. Els nous espais de sobirania guanyats en aspectes com el finançament seran els que marcaran gran part del guany que tota la població anirà notant en els propers anys. Ara, i una vegada votat en referèndum, aquest nou Estatut serà la llavor per un futur en què l'equitat social i la igualtat d'oportunitats, a les quals hem d'aspirar com a societat madura, no es veuran coartades per la, fins ara, poca capacitat de les nostres institucions. Finalment, i des de la perspectiva que ens és pròpia, volem subratllar les millores que introdueix el nou Estatut en matèria de règim local, començant pel seu aprofundiment com a competència exclusiva de la Generalitat. Valorem com a altament positius el reconeixement explícit del paper institucional dels ajuntaments, que s'enumerin els seus àmbits competencials bàsics i que es fixi la necessitat d'una futura llei d'hisendes locals catalana. Per tot plegat, saludem el nou Estatut com una passa important pel país.

No tenim nou Estatut, i és probable que no el tinguem en un futur immediat. Tenim, això sí, l'acord quasi unànim de les forces polítiques del Parlament en la redacció del que hauria de ser el nou Estatut, però, ves per on, necessita l'acceptació del Congrés dels Diputats, i això cada cop és més difícil. Aquell compromís que durant la campanya electoral va adquirir el senyor Rodríguez, actual president del govern, d'aprovar el text que sortís del Parlament de Catalunya, és aigua passada. El senyor Rodríguez té molt poc marge de maniobra entre la seva promesa i l'opinió manifestament contrària de moltes persones del seu partit, incloent-hi alguns dels alts dirigents, tot i que aquells aspectes del redactat que a criteri del Consell Consultiu podien ser anticonstitucionals s'han retocat per adaptar-los sense cap mena de dubtes a la Carta Magna. Però el senyor Rodríguez té, a més, un altre problema, i aquest és personal i per tant, molt més important, més enllà de les cabòries dels catalans: ocupa la presidència del govern amb el suport del PSC, ERC i IC, i la podria perdre si aquests partits li retiressin el seu suport, cosa per altra banda poc fàcil, doncs el tripartit a Catalunya també en rebria les conseqüències. L'Artur Mas tenia molta raó quan des de la tribuna del Parlament, un cop aprovat el text de l'Estatut, va dir que a partir d'ara el paper més difícil era pel president Maragall. Haurà de decidir entre dues fidelitats incòmodes: la de la obediència debida al PSOE i la del seu compromís amb Catalunya. Per quina es decantarà?

Si alguna cosa ha quedat clara durant el procés d'elaboració de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, és que si hi ha un partit que vol un nou Estatut, aquest és el PSC. Catalunya ha decidit fer un salt endavant i, ara, té l'oportunitat històrica d'aconseguir-ho, per la predisposició del president Maragall, i per la del president Zapatero.

Estem contents de gaudir en aquest viatge tan compromès de la resta de forces polítiques: CIU, ERC i ICV. Ja sabíem que el PP inventaria quelcom per anar-hi en contra.

El projecte de nou d'Estatut que ha aprovat el Parlament de Catalunya és clarament millor que l'actual, més ambiciós, amb un model de finançament netament millor, i amb un clar aprofundiment de l'autogovern de Catalunya.

El PSC esgotarà totes les possibilitats perquè s'aprovi a les Corts Generals, això sí, sent conscients i realistes, l'única opció per tal que el nou estatut tiri endavant és el reconeixement de constitucionalitat i, al mateix temps, el respecte de la voluntat del 90% del poble de Catalunya.

Fins i tot, viurem moments crítics on semblarà que no hi haurà nou Estatut, però el que és determinant és la voluntat del PSC i la del poble de Catalunya per dur a terme la modernització del país.

FESTA MAJOR D'HIVERN

Divendres, 9 de desembre, a 2/4 de 9 del vespre, a La Fàbrica

Presentació del Calendari de Santa Eulàlia de Ronçana 2006. Amb refrigeri.

Dissabte, 10 de desembre, a les 12 del migdia, a la Plaça 11 de setembre

Espectacle Infantil "No et colis!" a càrrec de Pallassos sense Fronteres

A 2/4 d'11 del vespre, a La Fàbrica

Café Concert de jazz a càrrec del grup "Martí Ventura Jazz"

a debat El transport urbà a Santa Eulàlia

Donar facilitat a la mobilitat interna dels nostres veïns és un deure del governant, i també una satisfacció. Posar a disposició dels habitants de Santa Eulàlia un transport urbà era necessari, la societat ho demanava i, de fet, tots els grups polítics hi estàvem d'acord. Des del principi, la comissió creada per posar en marxa aquest servei va treballar de valent fent molta feina i ben feta, cosa que potser no s'ha sabut prou, i ara, amb l'experiència de bastants mesos de funcionament pensem que és hora de que la Comissió, formada per a representants de l'ajuntament i també (diríem que sobretot), per una representació de ciutadans il·lusionats per col·laborar en aquest projecte, s'hauria de tornar a reunir per fer un balanç del funcionament del servei. Pensem que en general és bo, però trobem a faltar que s'escolti aquelles veus que demanen, amb bon criteri, unes puntuals modificacions del recorregut per facilitar-ne l'ús. És el cas del veïns del barri Bellavista per exemple, i d'altres zones on segurament sense grans trastorns en el funcionament del servei s'hi podria donar una major cobertura. Altra cosa és el debat de si el bus municipal ha d'arribar a l'estació central de tren de Granollers o no, ja que en un cas o altre el temps invertit pot ser molt diferent, en perjudici del recorregut pel nostre terme municipal. En definitiva doncs, sabent que es tracta d'un servei deficitari malgrat que necessari, des del nostre grup proposem que se'n faci una revisió intentant incorporar els suggeriments dels usuaris sobretot pel que fa al traçat del recorregut.

El creixement demogràfic que ha experimentat el que diuen segona corona metropolitana, amb el desplaçament de ciutadans i ciutadanes que marxen dels nuclis urbans més densos no ha anat acompanyat d'una previsió de serveis públics de transport que donessin resposta a les necessitats d'aquests ciutadans i ciutadanes. S'havia considerat que la mobilitat quedava garantida amb la utilització dels vehicles privats i d'aquesta manera ha quedat demostrat que aquestes polítiques contradueixen l'esperit pel que tots els grups polítics estem treballant, la MOBILITAT SOSTENIBLE. No és sostenible de cap manera que la majoria de ciutadans i ciutadanes facin ús del vehicle privat per qualsevol gestió fora del municipi, augmentant el consum insostenible d'energia, amb la consegüent contaminació ambiental i acústica. No pot ser que pels desplaçaments quotidians, al treball i a qualsevol altre gestió, els ciutadans i ciutadanes no disposin d'un sistema de transport públic amb la freqüència de pas adient que permeti, amb poc temps, arribar a les destinacions de cadascú. Se'ns anuncia, de fa temps, el desdoblament de les vies del tren Barcelona/Puigcerdà, la nova línia de passatgers Molins de Rei/Granol·lers, i Granollers/Mataró, tot per aconseguir el que diríem "metro" del Vallès Oriental. Això està molt bé, però per a nosaltres, aquí, ara, a la Vall del Tenes, és imprescindible aconseguir que l'empresa concessionària augmenti la freqüència de pas de la xarxa actual de "bus", que vagi en la línia de millorar la mobilitat i es vagi adaptant a les millores d'infraestructures anunciades.

La mobilitat és una de les característiques més definitòries del nostre món. D'una manera més accentuada que mai, el transport de persones i béns és una activitat de la qual no podem prescindir.

L'ús del transport privat sol ser una resposta a la poca atenció que encara es té pel transport col·lectiu. L'aposta pel transport públic es basa en criteris d'eficiència energètica, econòmica i de lògica humana: si amb la mateixa despesa es pot conduir a diverses persones allà on volen anar, sense demores sobre les seves expectatives i necessitats individuals, ens trobem amb una solució positiva a un problema evident. Només amb un bon servei s'aconseguirà que el transport públic sigui l'opció més sòlida per a la població.

A Santa Eulàlia de Ronçana una fesomia de nuclis residencials disseminats ens aboca a utilitzar mitjans mecànics per a moure'ns sigui per anar a comprar, estudiar, trobar-nos amb aquells que compartim il·lusions i neguits,... Aquest creixent moviment de veïns pel poble es fa, no ho podem amagar, majoritàriament en cotxes privats. Mirar de reduir aquest trànsit i, alhora, facilitar la mobilitat d'aquells que no condueixen, va aconseguir que des de Independents-ERC es proposés, i finalment es posés en marxa, un servei de transport públic eficient. Amb tot, avui hem d'apel·lar a aprofundir en el desplegament d'aquest transport públic ja iniciat.

Independents-ERC considerem que les dades refermen que el transport públic iniciat al poble forma part d'un gran conjunt d'iniciatives tirades endavant aquesta legislatura que, sortosament, ja no tenen camí de tornada. L'únic trajecte que podem esperar del transport públic al nostre poble és que es desenvolupi i millori.

Telefon verd de l'Agenda 21:

93 844 66 07

a debat Cultura municipal

L'oferta cultural de Santa Eulàlia és bona, però també millorable. Tot el que es pugui fer per diversificar i augmentar la proposta cultural és una bona inversió amb rendibilitat de present i de futur, i no parlem pas de diners, sinó de qualitat de vida, de realització personal i col·lectiva. En l'ampli ventall de propostes culturals possibles s'hi han d'implicar els joves, que han de ser protagonistes actius de tot allò que es bellugui en el món cultural del nostre poble. Es tracta de fomentar una autèntica revolta cultural, enriquidora, divertida, participativa, diversa i engrescadora per a tots, que sigui una via de realització, una excusa per pensar, per crear debat, un canal de comunicació, una manera d'adquirir consciència de que som capaços de fer coses atractives, fixar-nos una quimera i empaitar-la, tan se val no aconseguir-la mai, en la lluita està la vida. I Santa Eulàlia sap lluitar. Som un poble amb inquietuds culturals, com ho demostra el gran nombre d'associacions d'aquest tipus que hi ha, moltes més que en els nostres pobles veïns. A Santa Eulàlia hi ha voluntat de fer coses, i il·lusió, molta il·lusió per fer-les. Per això és tan important que des de l'Ajuntament es doni corda a aquestes inquietuds, no pas per canalitzar-les, sinó per facilitar la seva realització. No ens ha de saber greu els esforços esmerçats en relació a la cultura. La cultura és una font de riquesa per què facilita la comprensió, el diàleg i la tolerància, tres valors desgraciadament escadussers en la societat actual. Tres valors que a Santa Eulàlia hem de saber mantenir a l'alça, per responsabilitat, i també per què així ho vol tothom.

Des de l'inici de la legislatura participem activament dins la Comissió de Cultura de l'Ajuntament on també hi són convidades a participar totes les Entitats Culturals del nostre municipi, aquest espai de treball té com a objectiu oferir un bon ventall d'activitats culturals als nostres ciutadans i ciutadanes. Estem segurs que a ningú se li escapa, que el conjunt d'activitats que es recomanen és el resultat d'un treball exhaustiu de totes les Entitats i persones que hi col·laboren, que amb la seva dedicació desinteressada posen el llistó molt alt, aconseguint un nivell quantitat/qualitat molt satisfactori. Un cop cada tres mesos, es rep informació de totes les activitats previstes, a totes les vivendes del municipi. Però, no ens podem quedar enquistats amb el que s'està oferint actualment i, respectant les nostres idees de progrés, sempre estem disposats a millorar en tots els aspectes i, per això, des de l'Ajuntament, s'han de fomentar noves propostes culturals. Fins i tot pensem que avui s'ha d'afegir un nou aspecte que, aprofitant l'oferta cultural, rescati els nivells de convivència adequats entre ciutadans i ciutadanes, amb la promoció de programes i debats per dotar-nos dels valors cívics de convivència, que en alguns sectors de població estan en franc retrocés.

Ens hem dit plegats un munt de vegades, que els valors d'un poble estan basats en la cultura, la història, les tradicions, la música, els balls, i nosaltres tenim el convenciment que, fomentant tots aquests valors, aconseguirem plegats un espai de convivència, que en definitiva millorarà la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Santa Eulàlia.

La cultura és un dret. Es tracta d'una eina primordial per desenvolupar les capacitats creatives individuals i col·lectives de la població i forma part de l'essència del que ens fa humans. L'ajuntaments, té com a missió garantir aquest dret.

Resulta obvi que la cultura no ha de ser una projecció dirigida de les aspiracions dels representants polítics i que promoure-la s'ha de traduir en aportar a les persones i els col·lectius existents els serveis bàsics perquè puguin desenvolupar lliurement les seves ànsies culturals. I més, en un poble viu, divers i actiu com el nostre. A més, i si és el cas, l'administració ha d'intentar omplir els apartats culturals que les entitats o les persones no poden endagar.

Ind-ERC, ha treballat amb dedicació en aquest apartat de la cultura municipal. La Comissió de Cultura, ha esdevingut un èxit per la seva capacitat de generar una programació cultural acompassada, cadencial, de tota mena de manifestacions culturals. Els cicles de cinema, de teatre, de ball, de jazz o d'espectacles infantils en són una mostra rutilant: mai com ara les persones del nostre poble havien pogut tenir a l'abast una programació tan ben apuntalada. D'altra banda, la setmana cultural, amb actes d'autèntica qualitat; o el suport sense fissures a les activitats que entitats culturals de tota mena realitzen a casa nostra demostren que el pas fet durant aquests darrers tres anys no admet retrocessos i que aquesta programació cultural diversa i complementària forma part del llegat irrenunciable que Independents-ERC ha instituït en el poble.

Pàgina web de l'Agenda 21:

www.a21ser.blogspot.com

a debat Habitatge

L'habitatge no és només un dret, és també i sobretot, una necessitat. En els pobles del cinturó de Barcelona on el creixement urbà ha estat tan espectacular i sovint anàrquic, es fa molt difícil preservar el dret a una vivenda digna per aquells que disposen d'una economia menys afavorida, com els joves. Per això és imprescindible la realització d'habitatges en condicions favorables destinats a aquest col·lectiu. Les noves lleis d'urbanisme, més sensibles al caràcter social del dret a l'habitatge, fomenten la construcció d'aquest tipus de vivendes, i a Santa Eulàlia s'acaben d'adjudicar les primeres. Se'n construiran més, la necessitat així ho exigeix, i aquesta ha de ser una prioritat i un repte a assolir pel govern municipal en els propers immediats anys. Està per veure, però, si la finalitat social d'aquestes vivendes s'aconsegueix millor fent-les en règim de lloguer o en règim de propietat. Potser amb un lloguer assequible es pot facilitar que aquells que ho tenen més difícil es puguin independitzar. En tot cas es tracte d'un debat que caldrà en el seu moment posar sobre la taula, tenint sempre present l'interès general i en especial el del grup de persones a qui va dirigit. S'ha de poder frenar el degoteig constant del trasllat dels nostres joves cap a altres poblacions per falta d'habitatges assequibles a Santa Eulàlia. Està bé fer més escoles i millorar les nostres instal·lacions esportives, però disposar d'habitatges en unes condicions "possibles" és un dret irrenunciable dels joves, i l'assignatura pendent de molts municipis. A Santa Eulàlia, aquesta assignatura ens hem de proposar aprovar-la.

La disponibilitat d'un habitatge digne és un dret fonamental de totes les persones. El context actual del mercat de l'habitatge, amb elevats preus i manca de sòl, dificulta l'accés a l'habitatge per un sector de la població cada cop més ampli, especialment els col·lectius amb menors rendes (joves, gent gran, famílies monoparentals, discapacitats i aquells que es troben en risc d'exclusió social). Per tot això, des de l'Ajuntament s'han de prendre les mesures necessàries per fomentar i impulsar la construcció d'habitatges de protecció oficial de lloguer, la construcció d'habitatges de protecció oficial, la construcció d'habitatges en règim cooperatiu, la construcció d'habitatges tutelats per la gent gran, amb totes les fórmules possibles, convenis amb la Generalitat, Diputació, cooperatives, fundacions, promotors privats, objectius que finalment ens han de dur a cobrir les necessitats dels ciutadans i ciutadanes més desfavorits. Dit això, s'observa clarament, és del tot necessari desencallar els treballs per l'aprovació definitiva del POUM, actualment ajornats fins a clarificar les infraestructures vials i hidrològiques que ens afecten, que aportarà més espais urbanitzables i també més sòl públic, totalment necessari per dur endavant les polítiques d'habitatge esmentades. Caldrà també prendre mesures per eradicar l'especulació del sòl, aconseguint que els Plans Parcialis d'Ordenació es desenvolupin amb la màxima rapidesa i no s'eternitzin, fins i tot, mesures legals extensibles en l'adquisició de segones vivendes, per tornar a vendre al poc temps, arts que encareixen els habitatges i enriqueixen als més afavorits.

L'habitatge com a rudiment bàsic de l'existència humana i aixopluc necessari per poder reunir membres de la família amb confortabilitat i seguretat és el nucli a partir del qual s'ha anat generant la nostra civilització. Per això l'habitatge és un dret reconegut per llei però també per això, aquest dret és objecte d'una evident utilització econòmica per persones que, sense escrúpols, compren i venen aquest bé necessari per aprofitar-se d'una fluctuació en el preu que encareix l'habitatge d'una manera desmesurada. Assumir que el preu mitjà de l'habitatge fa que sigui prohibitiu per un gran nombre de persones i que hi ha una paradoxal contradicció entre el dret a l'habitatge i la realitat ens ha de fer reflexionar. En el cas d'Ind-ERC aquesta reflexió neix d'abans d'assumir tasques de govern. És per això que ja des de l'oposició vam començar un camí, llarg, que ens va dur, a mitja legislatura, a poder lliurar, per primera vegada en el nostre poble, els primers 14 habitatges socials. Així, mitjançant un procés d'adjudicació obert a tots els grups polítics i fet amb transparència, a hores d'ara les cases ja són de propietat de convilatans i convilatanes que, això sí, no podran en cap cas especular amb l'habitatge social que se'ls ha propiciat.

Amb tot, admetem sense objeccions que aquest primer pas no ha d'aturar pas una aportació que les administracions tenen l'obligació moral de fer: acostar el dret a l'habitatge a les persones del nostre poble que necessiten que se'ls ajudi. Actualment els representants d'Ind-ERC continuen treballant tenaçment des del govern local i no acabarà la legislatura sense que es puguin anunciar noves actuacions que multiplicaran d'una manera evident aquesta idea de servei: que l'administració porti les eines perquè les necessitats de la gent de Santa Eulàlia de Ronçana siguin cada vegada més eficaçment cobertes, amb qualitat.

Curs sobre la menopausa

del 8 de gener al 27 de març - Gratuït

Dilluns al matí, a l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de la Vall del Tenes

Inscripcions: 93 841 52 50

Fe d'errates: adreça blog internet. www.a21ser.blogspot.com

a debat La política d'informació municipal

La política d'informació municipal deixa de ser creïble i esdevé simplement propaganda partidista del govern de torn. A més, ha d'arribar a tothom. A Santa Eulàlia l'ajuntament disposa del Butlletí Municipal TORNAVEU, que ara teniu a les mans, on l'equip de govern destaca les coses que creu oportú donar a conèixer. És cert que tots els grups municipals participem en les converses prèvies a l'aparició de cada número, però la redacció dels diferents articles van a càrrec del govern municipal. Ni tan sols en aquesta contraportada, on se'ns reserva un petit lloc de mil sistents espais a cada grup, podem escriure sobre el que vulguem. Aquesta reivindicació ja la vàrem plantejar al principi del mandat i se'ns va dir que no, que tots els grups havíem de parlar d'un mateix tema. També se'ns va negar la possibilitat de retransmetre en directe els Plens per Canal SET, adduint raons tècniques. Això hauria permès complir amb els requisits que apuntàvem al principi sobre la veracitat, l'objectivitat, la puntualitat i la freqüència en la informació municipal, però no va ser possible. Com a alternativa proposàrem que almenys els Plens es poguessin gravar en audio, com en tants i tants pobles, cosa que per altra banda facilitaria també moltíssim la transcripció que ha de fer la secretària del consistori, però una altra vegada l'equip de govern municipal s'hi va oposar. Tot plegat una llàstima i algunes ocasions perdudes per demostrar que la transparència en la gestió municipal arriba també al camp de la informació.

Es ben conegut el projecte dels socialistes per Santa Eulàlia. La nostra preocupació bàsica és aconseguir que les ciutadanes i ciutadans estiguin puntualment informats de tots els esdeveniments i situacions que sobrevinguin, per les raons següents, que considerem fonamentals.

Primer.- Les ciutadanes i ciutadans han escollit els polítics per gestionar els recursos i possibilitats que té l'Ajuntament i per tant és imprescindible que es doni una informació ciutadana ben acurada i eficaç, clara i transparent.

Segon.- Amb les entitats, els agents socials i la totalitat del poble ben informat els polítics aconseguim la participació ciutadana en tot el ventall d'activitats que es vénen desenvolupant. Fins i tot, comissions de participació i fòrums d'opinió, que ens ajuden a orientar les pautes de les polítiques a dur a terme.

Tercer.- Tanmateix hem d'incidir i millorar en l'aspecte que l'Ajuntament es cosa de tots. Que els seus polítics volen apropar-se als ciutadans i ciutadanes, conèixer els seus problemes generals i aportar recursos, coneixements i tot el necessari per millorar la convivència entre uns i altres.

Aquestes son unes petites mostres del que suposa una bona informació, per suposat que n'hi ha d'altres, i que tenim assumides dins del nostre projecte per aconseguir millorar la convivència en el nostre poble.

El creixement demogràfic del nostre poble demanarà, ben aviat, altres fórmules de comunicació i informació, que sens dubte incorporarem al nostre projecte.

Tots hem sentit dir que vivim en l'anomenada societat de la informació, i en un món globalitzat. Certament, tenim infinitat de possibilitats: des de llegir diaris o revistes, escoltar ràdio, mirar televisió, connectar-se a internet, ... amb notícies i informacions de qualsevol racó de món i en el moment que es produeixen. Això comporta que moltes vegades tinguem més facilitats per saber els resultats de la NBA o el que es discuteix al Congrés dels Estats Units que els resultats del Santa Eulàlia, o el que s'aprova en els plens municipals.

A Santa Eulàlia tenim la immensa fortuna que, des de fa molts anys hi ha hagut persones, professionals o aficionades, que van crear un Anuari, la revista Ronçana, l'emissora de ràdio, Canal SET, ...

El nostre grup és conscient de la importància que té la informació municipal i el valor afegit que suposa poder disposar d'aquests mitjans pel nostre poble. Per això, des del govern municipal, hem creat l'ens autònom SET comunicació; hem potenciat l'Anuari, editant-lo a tot color; hem potenciat el butlletí municipal augmentant-ne el contingut i la periodicitat; hem editat un calendari municipal; hem creat les sessions informatives, per informar directament al ciutadà de l'activitat municipal; hem editat una guia telefònica municipal; estem actualitzat la web municipal entre altres coses per a permetre tramitacions en línia; ...

Però amb això no n'hi ha prou. Per això, a més de seguir potenciant i millorant els mitjans ja esmentats, editarem noves guies municipals, la propera, la guia comercial, i, sobretot, millorarem decididament la web municipal perquè es converteixi en un element fonamental en la informació municipal i sigui un vehicle de comunicació i relació

Des del 3 de març, el **servei de transport urbà municipal** s'amplia a dissabtes al matí i migdia i al mes d'agost

Els veïns que vulguin rebre informació sobre les activitats que es fan al poble poden fer arribar un correu electrònic a les següents adreces:

ccfabrica@terra.es - st.eulaliaron@diba.es